

Лицитурањем датумима избора (Александар) Вучић пасивизира опозицију, јер се ствара утисак да сад нема потребе за неким посебним акцијама против власти, већ да се сачека тренутак па да се све заврши на изборима, каже социолог Иван Живков.

Додаје и да власт нема више чему да се нада у смислу ширења сопствене подршке и да једино може да се нада поделама у редовима својих опонената, те да ће радити све на томе да инфилтрира своје људе на те изборне листе. Суштина проблема са којим се Србија суочава је, према његовом мишљењу, да ли ће или победити корупција или ће победити правна држава.

Живков је у гостовању на **Н1** телевизији рекао да је пораз Орбана на изборима у Мађарској позитивно утицао на опозициону сцену у Србији, јер је то, како каже, атмосфера коју свако жели у свом окружењу – насмејана, радосна лица и готово уличне прославе.

„Овде је дата значајна пажња изборима у Мађарској, не без разлога. То свакако утиче на атмосферу и у Србији у којој се очекују избори, и зато је тај ефекат можда и већи него што реално има утицаја. То су тренуци у којима се поклопи нада и ентузијазам већине грађана који су нешто бирали на изборима и свих оних који ће чинити нову администрацију. Тамо су, у овом тренутку, сви оптимисти да ће од данас бити боље него што је било до тог тренутка. То недостаје нама у Србији и због тога некако носталгично гледамо према тим снимцима из Будимпеште и из Мађарске“, каже он.

Говорећи о терминима избора које је председник Србије Александар Вучић износио, он подсећа да је дан након избора у Мађарској рекао да ће се закомпликовати приватизација НИС-а, да ће пораз Орбана утицати позитивно на опозициону сцену у Србији и да ће се због тога ићи на пре на реконструкцију владе него на изборе, а да изборе најављује како би пасивизирао опозицију.

„Јер ствара се утисак: ‘нема потребе сад неку посебну акцију против власти спроводити, да сачекамо тај тренутак па да све завршимо на изборима’. Дакле, то је пасивизација противника. А са друге стране, он загрева своју страначку машину да се не опусте, да се организују и да буду спремни за тај финални обрачун који следи, да ли за две недеље или за 20 месеци, сасвим свеједно“, наводи Живков.

Наглашава и да помињање избора представља „коску“ која је бачена и опозицији и медијима и јавности да би се сви бавили причама о томе, а не оним што заиста дешава у друштву и што би требало да буде разлог за останак или за смену власти.

„Најважније би било се запитати шта у овој земљи конкретно фирма која је реконструисала железничку станицу у Новом Саду ради, шта је све друго радила, шта су све други грађевински послови били претходних година који су завршавани на исти такав начин, непосредном погодбом, уз корупцију, без грађевинских дозвола, шта је све од јавних објеката пуштено без употребних дозвола, шта је све опасност по животе и здравље грађана ове земље. Па затим, шта се дешава, на пример, у државним школама? Тамо су стотине директора смењене, хиљаде наставника је остало без посла, разни дисциплински поступци се дешавају, једна одмазда против просветних радника. Па затим овај удар на универзитет, стварање заједничког универзитета државе и цркве, што је противно Уставу, јер ово је световна држава одвојена од цркве“, каже он.

То све, како наводи, промиче широј јавности.

„Суштина проблема ове државе, није да ли ће да победе студенти или ће да победи Србија, то су само паролe – паролe не побеђују. Овде ће или победити корупција или ће победити правна држава. Тиме треба да се бавимо“, каже социолог.

„Иста Вучићева прича као и пре 14 година“

Коментаришући програм који је Вучић објавио у ауторском тексту у Куриру, он наводи да је са истом причом дошао на власт пре 14 година.

„Да ће бити мање министарстава, да ће бити укинута државни секретари. Чак је говорио тад и о смањењу броја посланика у Скупштини, укидање разних тих агенција и невладиних тела. Ништа се од тога није догодило за 14 година његове владавине, али рачуна на то да су људи заборавили и да сад може поново неким новим генерацијама да то прода као политички програм. Ради се о уџбеничком примеру демагогије“, каже Живков.

(Н1)